

Література

1. Вища математика, Модуль 10. Елементи математичної статистики: Навч. посібник – І.О.Ластівка, В.С.Коновалюк, В.А.Паламарчук, В.І.Трофименко – К.: Книжкове вид-во НАУ, 2007, 110с.
2. Жалдак М.І. „Педагогічний потенціал комп’ютерно-орієнтованих систем навчання математики.” // Комп’ютерно-орієнтовані системи навчання. Зб. наук. праць/ Редкол. – К.:НПУ ім. М.П. Драгоманова. – Випуск 7. – 2003. - 263с.
3. Androshchuk L.V. Higher mathematics. Probability theory. Random events: [the methodical guide] / L.V.Androshchuk, I.P. Smakov, V.I Trofymenko. – Kyiv. NAU 2009. — 70p.

Т.С. Фещенко, к. ф.-м. н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ СТУДЕНТАМ З КНР (ІЗ ДОСВІДУ РОБОТИ)

Відомо, що серед країн, молодь з яких здобуває освіту закордоном, перше місце посідає Китайська народна республіка (КНР). Останнім часом це дається взнаки і в Києві, зокрема в Київському національному університеті технологій та дизайну, де студенти з Китаю навчаються на інженерно-економічному факультеті за спеціальністю «Менеджмент організацій». На першому курсі ці студенти вчаться в окремих групах, викладання в яких проводиться російською мовою.

Як і для всіх студентів-економістів, курс вищої математики для іноземних студентів розрахований на два семестри і містить такі розділи: лінійна і векторна алгебри, аналітична геометрія, вступ до математичного аналізу, диференціальне і інтегральне числення функцій однієї змінної, диференціальне числення функцій багатьох змінних, диференціальні рівняння, теорія рядів.

В кожному з двох семестрів проводяться по дві модульні контрольні роботи, готуючись до яких, студенти, зокрема, розв’язують свої модульні індивідуальні домашні завдання, виконують контрольні роботи за темами вивченого розділу, опановують теоретичний матеріал і здають колоквиум. В обох

семестрах є іспит з вищої математики.

Навчання вищій математиці дає можливість виховувати в молодій людині чесне і сумлінне ставлення до праці, оскільки засвоїти в математиці теорію або розв'язати задачу неможливо, досконально не розібравшись в них і не продумавши їх самостійно. Саме тому вивчення вищої математики виховує серйозне і сумлінне ставлення до праці, оскільки навчання – це, перед усім, праця. Крім цього, вивчення вищої математики, як ніякої іншої науки, привчає студента працювати систематично, послідовно і наполегливо: якщо залишаться незасвоєним попередній розділ, то, зазвичай, неможливо розібратися в наступному.

Зауважимо, що, як правило, студенти з Китаю мають хорошу освітню базу з елементарної математики: для них не становить проблеми виконання арифметичних дій над дійсними числами і тригонометричні перетворення, розклад квадратного тричлена на множники, звільнення від ірраціональності в знаменнику тощо. Але стає на заваді мовний бар'єр, подолання якого вимагає певних зусиль від викладача і ускладнює процес засвоєння студентами курсу вищої математики в необхідному обсязі і у встановленому темпі.

Для допомоги в подоланні проблеми доцільно видати для іноземних студентів розширений курс лекцій за програмою першого і другого семестрів зі значною кількістю практичних завдань і докладними вказівками до їх розв'язання, доповнений російсько-українсько-китайським словником найуживаніших математичних термінів, а на лекціях – приділяти увагу найбільш важливим і складним питанням теорії і практики, пояснювати і обговорювати поточний матеріал; на практичних заняттях завдяки невеликій кількості студентів в групі – виявляти питання, що виникають перед конкретними студентами і, за участю найкращих студентів групи, сприяти засвоєнню теорії і застосуванню її до практичних задач.

Література

1. Фещенко Т.С. Про особливості викладання вищої математики іноземним студентам. – Методы совершенствования фундаментального образования в школах и вузах. Материалы XIV международной научно-методической конференции. Севастополь, 21-25 сентября 2009 г. – Севастополь, 2009. – с. 147-149.
2. Кудрявцев Л.Д. Современная математика и её преподавание / Учеб. пособ. для вузов. – М.: Наука, 1985. – 176 с.